

Lög

um

tekjuskatt.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

I.

Um tekjuskatt af eign.

1. grein.

Af öllum árstekjum af jarðeign, hvort heldur eru landskuld, leigur af innstæðukúgildum, arður af hlunnindum eða annað, skal eigandinn greiða tekjuskatt, 1 krónu af hverjum 25 krónum, sem tekjurnar nema í peningum eða landaurum eptir verðlagsskrárverði á hverri landaurategund um sig. Frá árstekjunum skal dreginn umboðskostnaður, sem eigandi það ár hefir borgað og leigur af þinglesnum veðskuldum í jörðu.

Nú býr eigandi sjálfur á jörðunni eða hefir afnot hennar, og skal þá jörðin metin til afgjalds af nefnd þeirri, sem skipuð verður samkvæmt 11. grein laga þessara.

2. grein.

Einn af hverjum tuttugu og fimm af árstekjum sínum skulu þeir og greiða, sem hafa tekjur af fje sínu, hvort heldur það er arður af skuldabryfum, hlutabryfum eða öðrum arðberandi höfuðstóli eða leigur af útistandandi skuldum, og það jafnt hvort bryf er fyrir skuldinni eða eigi. Hið sama er um arð af öðru lausafje, sem á leigu er sett.

3. grein.

Undanþegnir þessum tekjuskatti eru þeir, er árstekjur þeirra eptir 1. og 2. grein samanlagðar eigi nema 50 krónum. Tekju-upphæðin í krónum skal ávallt deilanleg með 25; það, sem þar er fram yfir, skal eigi koma til greina skattinum til hækkunar.

II.

Um tekjuskatt af atvinnu.

4. grein.

Af allri atvinnu skal greiða tekjuskatt þannig:

af hinum fyrstu 1000 krónum, sem tekjurnar nema, skal engan skatt greiða;

af því, sem tekjurnar nema yfir 1000 krónur og að 2000 kr. fullum, skal greiða 1 af hundraði í tekjuskatt;

Nr. 23. Lög 14. desbr. om tekjuskatt.

Lov

om

Indkomstskat.

Nr. 23.
[14de
Decbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vittetligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I.

Om Indkomstskat af Formue.

§ 1.

Af al aarlig Indtægt af Jordeie, være sig Landgilde, Leie af faste Kvilder, Indtægter af Herligheder eller Andet, skal Eieren erlægge i Indkomstskat 4 pCt. af Indtægtens Beløb i Penge eller i Naturalier, beregnede til Penge efter Kapitelstartens Pris paa hvert enkelt Naturalie. Ved Udregningen af den aarlige Indtægt fradrages, hvad Eieren i det paagældende Aar maatte have udredet i Administrationsomkostninger og i Renter af Jorden paa hvilende thinglæst Pantegjæld.

Naar en Jord bruges eller benyttes af vedkommende Eier, ansættes de jorddrotlige Afgifter af samme af den ifølge nærværende Lovs § 11 anordnede Kommission.

§ 2.

Enhver, som nyder Indtægt af ham tilhørende Penge, enten i Form af Udbytte af Obligationer, af Aktier eller anden rentebærende Kapital, eller af Rente af udlånte Penge, hvad enten Udlånet er flet mod eller uden Forskrivning, bør erlægge 4 pCt. af sin aarlige Indtægt heraf. Det Samme gælder om Indtægten af andet udleiet Løsøre.

§ 3.

Fritagne for denne Indkomstskat ere de, hvis samlede Indtægt efter §§ 1—2 ikke naar 50 Kroner. Indtægtens Beløb i Kroner bør altid være deleligt med 25; det Overflydende kommer ikke i Betragtning til Skattens Forholdse.

II.

Om Indkomstskat af Erhverv.

§ 4.

Af al Slags Erhverv erlægges Indkomstskat efter følgende Regler:
af de første 1,000 Kroner, hvortil Indtægten beløber sig, erlægges ingen Skat;
af det Beløb, hvormed Indtægten overstiger 1,000 Kroner, og indtil 2,000 Kroner iberegnet, udredes 1 pCt. i Indkomstskat;

Nr. 23. Lov af 14de Decbr. om Indkomstskat.

- Nr. 23. af því, sem tekjurnar nema yfir 2000 krónur og að 3000 kr., skal greiða 1¹/₂ af
 14. desbr. hundraði;
 af því, sem tekjurnar nema yfir 3000 krónur og að 4000 kr., 2 af hundraði;
 og svo framvegis þannig, að skatturinn eykst um hálfan af hundraði á hverju þúsundi, sem tekjurnar hækka, allt að 4 af hundraði, sem greiðist af því, sem tekjurnar nema yfir 7000 krónur.

Tekju-upphæðin skal ávallt deilanleg með 50; það, sem þar er fram yfir, skal eigi koma til greina skattinum til hækkunar.

5. grein.

Sem tekjur af atvinnu, er skatt skal af greiða, teljast: tekjur af verzlun, sjóferðum, iðnaði, veitingasölu, handið og hverjum öðrum bjargræðisvegi; enn fremur tekjur af embættum og sýslunum, t. a. m., föst laun, aukatekjur, landaurar eða hlunindi, og af biðlaunum, lífeyri, eptirlaunum og þess konar styrktarfe, svo og tekjur af alls konar vinnu andlegri eða líkamlegri.

Sá, sem fæst við landbúnað eða hefir sjávarútveg, skal eigi greiða skatt þennan af tekjum þeim, sem renna beinlínis til hans af bjargræðisvegum þessum.

III.

Almennar ákvarðanir.

6. grein.

Skatturinn skal á lagður eptir tekjum gjaldanda næsta ár á undan niðurfjöfnuninni.

7. grein.

Af tekjunum skal greiða skatt, til hvers sem þeim svo er varið, hvort heldur maður hefir þær sjer og vandamönnum sínum til viðurværis og nauðsynja, nytsemðar eða munaðar, til þess að færa út bú sitt eða atvinnuveg, eða til þess að afla sjer fjár, — þar með talinn lífeyrir eða lífsfje handa einhverjum eptir sinn dag, eða því um líkt, — til gjafa, eða hvers annars, sem vera skal.

Frá öllum tekjum af atvinnu skal dreginn sá kostnaður, er varið hefir verið til að reka hana; með kostnaði þessum skal samt eigi telja það, sem maður hefir varið sjer og vandamönnum sínum til viðurværis og nauðsynja, enda þótt vandamenn þessir með vinnu sinni hafi hjálpað til að afla fjárins, nema því aðeins að nokkur af þeim að staðaldri starfi að þeim verkum, sem laun eru goldin fyrir.

Frá tekjum af embættislaunum má telja skrifstofukostnað; svo má og færa til útgjalda eptirlaun og aðrar kvaðir, er á embættinu liggja. Endurgjald það, er sá, sem fjærverandi er frá heimili sínu í opinberar þarfir, fær í fæðispeninga og fyrir ferðakostnað, verður eigi talið með tekjum, er skatt skal greiða af.

Af þeim tekjum, sem fást á þann hátt, að maður eyðir höfuðstóli sínum eða tekur lán, skal eigi greiða skatt, en það verður eigi talið frá tekjum, sem haft er til þess að borga skuld.

8. grein.

Hver búsettur maður á Íslandi, sem tekjur hefir, þær er skattskyldar eru eptir undanfarandi greinum, skal greiða tekjuskatt, hvort heldur er karl eða kona, ungur eða
 Nr. 23. Lög 14. desbr. um tekjuskatt.

af det Beløb, hvormed Indtægten overstiger 2,000 Kroner, og indtil 3,000 Kroner Nr. 23.
erlægges $1\frac{1}{2}$ pCt; 14de
Decbr.

af det Beløb, hvormed Indtægten overstiger 3,000 Kroner, og indtil 4,000 Kroner
erlægges 2 pCt;

og saa fremdeles, saaledes at Skatten stiger med $\frac{1}{2}$ pCt for hver tusind Kroner
indtil 4 pCt., der erlægges af det Beløb, hvormed Indtægten overstiger 7,000 Kroner.

Indtægten Beløb bør altid være deleligt med 50; det Overskydende kommer ikke i
Betragtning til Skattens Forhøielse.

§ 5.

Til skattepligtig Indtægt af Erhverv regnes: Indtægten af Handel, Søfart, Industri, Gæstgiveri, Haandværk eller hvilken som helst anden Næring; endvidere Indtægten af Embede eller Bestilling, saasom fast Lønning, Sportler, Naturalydelse eller Emolumenter, ligesom af Ventepenge, Livrente, samt Pension og lignende Understøttelse, saavel som Indtægten af enhver som helst Virksomhed, aandelig eller legemlig.

Udveeren af Jordbrug og Fiskeri svarer ikke nærværende Skat af den ham umiddelbart heraf tilflydende Indtægt.

III.

Almindelige Bestemmelser.

§ 6.

Skatten fastsættes efter Indtægten i det Kalenderaar, der gaar forud for Eigningen.

§ 7.

Indtægten er skattepligtig uden Hensyn til, hvorledes den anvendes, altsaa hvad enten den benyttes til eget eller Families Underhold og Betjening, Nytte eller Behagelighed, til Udvidelse af Næring eller Drift, til Formues Forøgelse, derunder indbefattet Erhvervelse af Livrente, Overlevelsesrente eller deslige, til Gaver eller paa hvilken som helst anden Maade.

Ved al Indtægt, der hidrører fra Erhverv, fradrages de Udgifter, som have fundet Sted for at holde Næringen i Gang (Driftsomkostninger); til Driftsomkostninger henregnes dog ikke, hvad der er anvendt til egen og Families Underhold og Betjening, selv om dens Medlemmer ved personligt Arbejde have medvirket til Erhvervet, med mindre Noget af disse stadig udfører en lønnet Medhjælperes Gjerning.

Fra den Indtægt, som haves ved Embedslønning, maa Udgifter til Kontorhold fradrages, ligesom de Pensioner og andre Byrder, der maatte paahvile Embedet, føres til Afgang. Den Godtgørelse, der oppebæres som Dagpenge under Ophold paa fremmed Sted og som Rejseomkostninger, begge Dele under Udførelsen af offentligt Hverv, medregnes ikke som skattepligtig Indtægt.

Ege saa lidt som den Indtægt, der hidrører fra Kapitalforbrug eller fra Laan, er skattepligtig, lige saa lidt kan der fra Indtægten fradrages, hvad deraf er anvendt til Afbetaling paa Gjæld.

§ 8.

Enhver i Island bosat Person, der har en i Hensyn til Bestemmelserne i de foregaaende Paragrafer skattepligtig Indtægt, bør uden Hensyn til Køn, Alder eller Stand er-
Nr. 23. Lov af 14de Decbr. om Indkomsskat.

Nr. 23. gamall, og hverrar stjettar sem hann er. Þeir, sem eru í foreldrahúsum eða á framfæri, og enga atvinnu hafa, greiða að eins skatt af þeim tekjum, sem þeir hafa auk uppeldis hjá foreldrunum eða þess, sem utheimtist til framfæris þeim og menningar. Hlutaþjelög, verzlunarþjelög og önnur slík þjelög og stofnanir skulu talin sem sjerstæðir gjaldendur, að svo miklu leyti, sem arðurinn allur ekki rennur til einstakra manna, sem búsettir eru á Íslandi.

9. grein.

Undanþegnir öllum tekjuskatti eru: landssjóðurinn og aðrir þeir sjóðir, sem fjárlögin ná til; kirkjur, að því er snertir portiónstekjur þeirra, öll sveitarþjelög, þjelög og sjóðir, sem stofnaðir eru til almennra þarfa, sparisjóðir, sem eigi eru eign einstakra manna.

10. grein.

Nú dvelur maður um stundarsakir í öðru landi, en bregður eigi heimili sínu á Íslandi, og skal hann þá gjalda skatt eins og hann væri í landinu. Nú er maður eigi búsettur á Íslandi, en hefir tekjur af jarðeign eða atvinnu eða sýslu, sem þar er rekin, og skal hann þá greiða skatt af tekjum þessum, og tilnefna fyrir hlutaðeigandi sýslumanni eða bæjarfógeta mann þar í sýslunni eða kaupstaðnum, sem greiði skattgjald hans.

Sömuþeidis skal sá, sem eigi hefir aðsetur á Íslandi, en hefir laun, eptirlaun, biðlaun eða styrk úr landssjóði Íslands, greiða skatt af þessum tekjum, og skal ráðgjafinn fyrir Ísland sjá um, að tekjuskattinum af þessu sje haldið aptur.

Landshöfðinginn sker úr því, hvort útlendir menn, er dvelja um stundarsakir á Íslandi, og ekki reka þar neina atvinnu, sjeu skattskyldir.

11. grein.

Skrár um tekjur þeirra, sem skatt eiga að greiða, skulu samdar af skattanefndum, sem til þess verða skipaðar, ein í hverjum hrepp og kaupstað.

Í skattanefnd hverri sitja 3 menn, í kaupstöðunum formaður bæjarstjórnarinnar eða bæjarfulltrúanna og 2 bæjarfulltrúar, er bæjarstjórnin til þess kys, en í sveitum hreppstjórnin, eða, þar sem fleiri eru hreppstjórar en einn, sá þeirra, er sýslumaður til þess nefnir, og 2 menn, sem hreppsnefndin kys úr sínum flokki. Auk þess skal á sama hátt kjósa einn vara-nefndarmann, sem tekur sæti í nefndinni í forföllum einhvers af nefndarmönnum, og má hann vera utan hreppsnefndar, ef hreppsnefndarmenn eru eigi fleiri en þrír. Sá, sem kosinn er í skattanefnd, hefir þann starfa á hendi 3 ár í senn, en eigi er hann skyldur að taka aptur móti kosningu, fyr en að jafn löngum tíma liðnum.

Formaður bæjarstjórnarinnar eða bæjarfulltrúanna í kaupstöðum og hreppstjórnin í sveitunum er formaður skattanefndarinnar. Í forföllum formannsins kys skattanefndin sjálf formann til að stjórna fundunum um stundarsakir.

12. grein.

Allir embætismenn og aðrir, er einhver störf hafa á hendi í þarfir hins opinbera, svo og stjórnendur stofnana og þjelaga, eru skyldir að láta skattanefndunum í tje allar Nr. 23. Lög 14. desbr. um tekjuskatt.

lægge Indkomstskat. Personer, der leve i Husstand med Forældre eller Forsørgere og intet Nr. 23. Erhverv have, svare kun Skat af den Indtægt, som de have foruden Opholdet i Forældrenes Hus 14de Decbr. eller det, som udfordres til deres Underhold og Opdragelse. Aktieselskaber, Firmaer og andre deslige Selskaber saavel som Stiftelser blive med Hensyn til Erklæggelsen af Indkomstskat at regne som selvstændige Personer, for saa vidt ikke hele Indtægten tilflyder bestemte i Island bosatte Personer.

§ 9.

Fritagne for Indkomstskat ere: Landskassen saavel som de Fonds, som henhøre under Finantsloven; Kirker, for saa vidt angaar deres Portions-Indtægter; Kommuner, Selskaber og Fonds, der ere oprettede i et almenntilgængeligt Diemed; Sparekasser, for saa vidt de ikke ere i Privates Eie.

§ 10.

Den, som uden at opgive sin Bopæl i Landet, tager midlertidigt Ophold udenfor Is-land, beskattes, som om han var tilstede i Landet. Den, som ikke har Bopæl i Landet, men nyder Indtægter af Grundejendomme eller en i Island dreven Næringsvei eller Virksomhed, beskattes af den heraf flydende Indtægt, og skulle saadanne Skattepligtige for vedkommende Sysselmænd eller Byfoged opgive en i Sysslet eller Kjøbstaden bosat Mand, der indbetaler hans Skattebidrag.

Ligeledes skal den, som ikke har Bopæl i Landet, men af den islandske Landskasse oppebærer Lønning, Pension, Ventepenge eller Understøttelse, beskattes af saadan Indtægt, og paafer Ministeren for Island, at Indkomstskatten heraf indeholdes i den paagjældende Indtægt.

Landskøvdingen afgjør, hvorvidt Udlændinge, der uden at drive borgerligt Erhverv tage midlertidigt Ophold i Island, ere skattepligtige.

§ 11.

Fortegnelser over de Skattepligtiges Indtægter affattes af Skattekommissioner, som til den Ende oprettes for hver Rep og Kjøbstad.

Skattekommissionen bestaar af 3 Medlemmer, i Kjøbstæderne Kommunalbestyrelsens eller Borgerrepræsentanternes Formand og to af Repræsentanterne af deres Midte valgte Medlemmer, og i Landkommunerne Repstyreren, eller, hvor der er flere Repstyrere, den af Repstyrerne, som dertil bestikkes af vedkommende Sysselmænd, samt to af Sogneraadet af dets Midte valgte Medlemmer. Endvidere vælges paa samme Maade en Suppleant, som i Tilfælde af et af Medlemmernes Forfald tager Sæde i Kommissionen. Hvor Sogneraadsmedlemmernes Antal ikke overstiger tre, kan Suppleanten vælges udenfor Sogneraadet.

Den, som vælges til Medlem af Skattekommissionen, har Sæde i denne 3 Aar ad Gangen, men er ikke pligtig til at modtage Gjenvalg før efter lige saa lang Tids Forløb.

I Kjøbstæderne er Kommunalbestyrelsens eller Repræsentanternes Formand og i Landkommunerne Repstyreren Skattekommissionens Formand. I Formandens Forfald ledes Forhandlingerne af en af Skattekommissionen valgt midlertidig Formand.

§ 12.

Alle offentlige Myndigheder saavel som Bestyrelser for Stiftelser og Selskaber ere pligtige til at meddele Skattekommissionerne alle de Oplysninger, som af dem forlanges og ere Nr. 23. Lov af 14de Decbr. om Indkomstskat.

Nr. 23. þær skýrslur, er þær beiðast og með þurfa, svo sem skýrslur um embættislaun, um skuldabréf og hlutabréf, er eigandi er tilgreindur að, um þinglesnar veðskuldir og annað því um líkt. Tregðist einhver við að gefa slíka skýrslu, sker landshöfðingi úr, hvort hann er til þess skyldur eða eigi, og getur landshöfðingi lagt daglegar sektir við, ef eigi er hlýtt.

14.
desbr.

13. grein.

Á hreppastefnum á haustum og í kaupstöðum á fundi, sem haldinn skal í októbermánuði ár hvert, skulu hreppsþúar eða kaupstaðarþúar gefa skattanefndum skýrslu um tekjur sínar. Þyki skattanefndinni tortryggileg skýrsla einhvers, getur hún krafizt sannana og skírteina, er henni þykir þurfa, og ákveður síðan tekju-upphæðina. Nú er einhver sá, er enga skýrslu gefur, og og skal þá nefndin kveða á um tekjur hans eftir því, sem hún veit rjettast og sannast.

14. grein.

Þá er skattanefndin hefir kveðið á um tekju-upphæð hvers eins, skal hún semja skrá yfir alla þá, sem tekjuskatt eiga að greiða, og skal þar tilgreint: fullt nafn og heimili gjaldanda, upphæð hvernar tekjugreinar um sig, hver kostnaður á liggi, er til afdráttar kemur eftir lögum þessum, og hvort gjaldandi hafi sjálfur skýrt frá tekjum sínum eða ekki.

15. grein.

Þá er skrár þessar eru fullgjörðar, skulu þær lagðar fram í hreppnum á stað, sem er hentugur hreppsþúum, og sem birtur hefir verið á kirkjufundi, og í kaupstöðunum í bæjarþingstofunni, eigi síðar en 1. dag nóvemberm., og liggja þar til sýnis til 15. dags þess mánaðar.

16. grein.

Nú er einhver óánægður með ákvörðun skattanefndarinnar um tekjur hans, og skal hann bera upp kæru sína brjeflega fyrir formanni skattanefndarinnar fyrir 15. dag nóvbrm., en hann skal kalla nefndarmenn til fundar ásamt kæranda, og skal úrskurður felldur um kæruna innan 1. dags desemberm.

17. grein.

Skattanefndirnar skulu senda sýslumanni eða bæjarfógeta skrárnar yfir gjaldskyldar tekjur í hrepp sínum eða kaupstaðnum, leiðrjettar eftir úrskurðum þeim, er felldir kunna að hafa verið samkvæmt 16. grein, og skulu þær það gjört hafa fyrir nýjar.

18. grein.

Úrskurði skattanefndarinnar má skjóta til hlutaðeigandi yfirskattanefndar, og skal það gjört brjeflega til formanns hennar og ástæður færðar fyrir kærinni. Sje kæran eigi komin til formanns yfirskattanefndarinnar fyrir nýjár, verður henni eigi sinnt.

19. grein.

Í hverju sýslunefndarumdæmi og kaupstað skal skipuð yfirskattanefnd. Í kaupstöðum skipar landshöfðingi menn í yfirskattanefndina eftir uppástungu hlutaðeigandi bæjarstjórnar, en í sveitum skulu í henni sitja sýslumaður, og er hann formaður, og 2 menn, er sýslunefndin kýs. Á sama hátt skal og kjósa varanefndarmann, er tekur sæti í nefndinni í forföllum eins af nefndarmönnum.

Nr. 23. Lög 14. desbr. um tekjuskatt.

fornødne, saasom Dplysning om Embedslønninger, om de paa Navn noterede Obligationer Nr. 23. eller Aktier, om thinglæste Panteobligationer og deslige. For saa vidt Vedkommende vægrer sig ved at meddele de forlangte Dplysninger, afgjør Landskhøvdingen, hvorvidt han dertil er pligtig, og kan ved Fastsettelsen af en Dagmølt skaffe den givne Bestemmelse efterkommet. 14de
Decbr.

§ 13.

Paa Repsmøderne om Efteraaret og i Kjøbstæderne paa et Møde, som afholdes aarlig i Oktober Maaned, meddele Reps- eller Kjøbstads-Beboerne Skattekommissionerne Angivelse af deres Indtægter. Finder Skattekommissionen Grund til at tvivle om Rigtigheden af en Skattepligtigs Angivelse, kan den forlange de Dplysninger og Bevisligheder, som den anser fornødne, hvorefter den bestemmer, hvor høit Indtægten bør ansættes. Har en Skattepligtig ikke selv angivet sin Indtægt, ansættes den af Kommissionen efter bedste Skjønne.

§ 14.

Efter at Skatteindtægten er fastsat for hver enkelt Yder, affatter Skattekommissionen en Fortegnelse over samtlige Skattepligtige med Angivelse af: Skatteydernes fulde Navn og Bopæl, de enkelte Indtægtsposters Beløb, de Udgifter, der komme til Afdrag efter denne Lov, samt hvilke Skatteydere, der have brugt Selvangivelse.

§ 15.

De saaledes affattede Fortegnelser skulle i det seneste den 1ste November hvert Aar fremlægges, i Landkommunerne paa et for Beboerne bekvemt Sted efter derom flet Bekjendtgjørelse ved Kirkestævne, i Kjøbstæderne i Bythingsstuen, og til den 15de samme Maaned forblive der til almindeligt Eftersyn.

§ 16.

Klager fra Skattepligtige, der ere utilfredse med Skattekommissionens Ansættelse af deres Indtægter, indgives inden den 15de November skriftlig til Kommissionens Formand, der sammenkalder Kommissionens Medlemmer tillige med Klageren til et Møde, hvorefter Sagen afgjøres ved en Kjendelse inden den 1ste December.

§ 17.

Skattekommissionerne skulle inden Nytaar sende Sysselmanen eller Byfogden Fortegnelserne over de skattepligtige Indtægter i vedkommende Rep eller Kjøbstad, efter at disse ere berigtigede overensstemmende med de Kjendelser, der maatte være affagte i Henhold til § 16.

§ 18.

Skattekommissionens Kjendelse kan indankes til vedkommende Overfatteskommission ved en til dennes Formand indgiven, paa Grunde støttet skriftlig Klage. Til de Klager, som ikke ere indkomne til Overfatteskommissionens Formand før Nytaar, tages intet Hensyn.

§ 19.

For hvert Sysselforstanderskabs Distrikt og for hver Kjøbstad oprettes en Overfatteskommission. For Kjøbstædernes Vedkommende udnævnes Medlemmerne af Overfatteskommissionen af Landskhøvdingen efter Forslag fra vedkommende Kommunalbestyrelse. For Landdistrikterne bestaar Overfatteskommissionen af Sysselmanen som Formand og to af Sysselraadet valgte Medlemmer. Paa samme Maade vælges en Suppleant, der i et af Med-

Nr. 23. Lov af 14de Decbr. om Indkomsskat.

Nr. 23. Hver sá, sem kjörgengur er í sýslunefnd eða bæjarstjórn, er skyldur að taka ámoti kosningu í yfirsattanefnd og hafa þau störf á hendi í 3 ár í senn. Eigi er hann skyldur að taka við endurkosningu, fyr en jafnlangur tími er liðinn frá því að starfstími hans var á enda.

14.
desbr.

Eigi má sami maður sitja í skattanefnd og yfirsattanefnd.

20. grein.

Yfirsattanefndin sker úr öllum kærum yfir úrskurðum skattanefndanna í því umdæmi, sem hún er skipuð yfir, og skal hún hafa lagt úrskurð á þær innan febrúar-mánaðar loka. Yfirsattanefndin skýrir tafarlaust bæði hlutaðeigandi skattanefnd og kæranda frá úrskurði sínum, og er því máli þar með ráðið til lykta. En formaður leiðrjettir tekjuskrárnar eptir úrskurðum yfirsattanefndarinnar og semur síðan eptir þeim skrá yfir tekjuskatt þann, er greiða ber í sýslunni eða kaupstöðum eptir lögum þessum.

21. grein.

Þeir, sem sitja í yfirsattanefnd, skulu fá sömu þóknun fyrir störf sín, sem sýslunefndarmenn hafa samkvæmt tilsk. 4. dag maím. 1872, 33 grein, og greiðist sá kostnaður úr landssjóði.

22. grein.

Nú er sá, er kærir yfir ákvörðun skattanefndar um tekjur hans, sjálfur í þeirri skattanefnd eða í yfirsattanefndinni, og skal varanefndarmaður þá taka sæti í nefndinni, er úrskurður er felldur um kærana.

23. grein.

Skattinn skal greiða í peningum, og heimta sýslumenn og bæjarfógetar hann á manntalsþingum.

24. grein.

Fyrir tekjuskattinum má gjöra fjárnám hjá gjaldanda samkvæmt opnu brjefi 2. dag aprílm. 1841, og hefir hann í tvö ár frá gjalddaga forgöngurjett þann, sem skattgjöld til landssjóðs hafa að lögum.

Tekjuskattur af jarðeign skal um tveggja ára bil frá gjalddaga ganga fyrir öllum veðkröfum í hlutaðeigandi jörð.

25. grein.

Sá, sem móti betri vitund skýrir rangt frá tekjum sínum til skattanefndar eða yfirsattanefndar, skal greiða í landssjóð sekt, er sje fimmföld við gjald það, sem undan er dregið. Komist undandrátturinn eigi fyr upp en eptir lát skattgreiðanda við skipti á búi hans, skal af búinu greiða tvöfalt gjald við það, sem undan var dregið.

26. grein.

Landshöfðinginn semur reglugjörðir fyrir skattanefndir og yfirsattanefndir, og fyrirmyndir fyrir skráum skattanefndanna.

Nr. 23. Lög 14. desbr. um tekjuskatt.

lemmernes Forfald tager Sæde i Kommissionen. Enhver, som er valgbar til Sysselfor- Nr. 23.
standerfabet eller Byraadet, er pligtig til at modtage Valg som Medlem af Overstattekom- 14.
missionen og udføre dette Hverv i 3 Aar ad Gangen. Gjenvalg er han derimod ikke pligtig Decbr.
til at modtage, førend lige saa lang Tid er forløben, efterat dette Hverv er tilende.

Ingen kan samtidig være Medlem af en Stattekommission og en Overstattekommission.

§ 20.

Inden Februar Maanedes Udgang afgjør Overstattekommissionen alle Klager over Kjendelser afgivne af de under dens Omraade hørende Stattekommissioner. Den saaledes afgivne Kjendelse meddeler Overstattekommissionen uden Ophold saavel til vedkommende Stattekommission som til Klageren, hvormed Sagen er endelig afgjort. Men Formanden retter Fortegnelserne i Overensstemmelse med Overstattekommissionens Kjendelser og affatter derefter paa Grundlag heraf Fortegnelse over den Indkomstskat, der ifølge nærværende Lov bør erlægges i Syselet eller Kjøbstaden.

§ 21.

Medlemmerne af Overstattekommissionen erholde samme Bederlag for deres Arbejde, som der er tillagt Sysselforstanderfabet's Medlemmer efter Fdg. af 4de Mai 1872 § 33. Denne Udgift udredes af Landskassen.

§ 22.

Naar en Klage fra et Medlem af en Stattekommission eller Overstattekommission over Ansættelsen af hans Indtægt skal afgjøres, tager Suppleanten i Klagerens Sted Sæde i Kommissionen.

§ 23.

Skatten udredes i Penge og opkræves af Sysselmænd og Byfogder paa Mandtalsthingene.

§ 24.

Indkomstskatten kan inddrives ved Udpantning overensstemmende med Plakat af 2den April 1841 og nyder i to Aar fra Forfaldsdagen den samme Fortrinsret, som der ved Loven er tillagt Afgifter til Landskassen.

Indkomstskat af Jordeie nyder i to Aar fra Forfaldsdagen Fortrinsret for alle Pante-rettigheder i vedkommende Eiendom.

§ 25.

Den, som imod bedre Vidende meddeler en urigtig Forklaring om sine Indtægter til en Stattekommission eller Overstattekommission, straffes med til Landskassen at betale den besvagne Indkomstskat 5 Gange. Opdages Besvigelsen først efter Statteyderens Død ved Behandlingen af hans Bo, erlægges den besvagne Indkomstskat af Boet med dens dobbelte Beløb.

§ 26.

Landshøvdingen udarbejder Instruktioner for Stattekommissionerne og Overstattekommissionerne saavel som Skemaer for Stattekommissionernes Fortegnelser.

Nr. 23. Lov af 14de Decbr. om Indkomstskat.

Nr. 23. Verði ágreiningur um skattskyldu sjóðs eða fjelags samkvæmt 9. grein, leggur
 14. desbr. landshöfðingi úrskurð á málið.

27. grein.

Skatt þann, sem ræðir um í lögum þessum, skal greiða í fyrsta sinn á manntals-
 þingum árið 1879.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 14. dag desbrm. 1877.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Spørgsmaal, der maatte opstaa, om hvorvidt en Fond eller et Selskab ifølge § 9 Nr. 23. nyder Skattefrihed, afgjeres af Landshøvdingen.

14.
Decbr.

§ 27.

Den i denne Lov omhandlede Skat vil første Gang være at opkræve paa Mandtals-
thingene i 1879.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 14de December 1877.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.